

definition of the “American dream”, which presents America as an ideal country to be born, a country of desires and goals and a successful career.

One more example unveiling the negative aspects of the American reality can be found in the musical composition of Childish Gambino “*This Is America*”. The song’s lyrics address issues of inequality to African-Americans in the United States and police brutality –

*“This is America
Don’t catch you slippin’ now
Look at how I’m livin’ now
Police be trippin’ now
Yeah, this is America
Guns in my area
I got the strap
I gotta carry ‘em”* [2].

Considering all the analyzed examples of American songs, it can be said that the ‘American dream’ encompasses not only the extolling of virtues and virtue-like attributes, but also comprises numerous negative phenomena hiding behind the attractive ‘signboard’ of the given concept. Musical compositions that actualized the negative side of the American dream were categorized into the following theme groups: moral destruction and disillusionment, loss of profound values, economic inequity, numerous conflicts, and illusory freedom.

References

1. *American Dream*. CFI. Retrieved from: URL: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/other/american-dream/> (last accessed: 01.10.2023)
2. *Childish Gambino*. *This Is America*. Retrieved from: URL: <https://genius.com/Childish-gambino-this-is-america-lyrics> (last accessed: 30.09.2023)
3. *Green Day*. *Boulevard of Broken Dreams*. Retrieved from: URL: <https://www.letras.com/green-day/101227/> (last accessed: 30.09.2023)
4. Ladyka, O., Bohachuk, N. The Concept “American Dream”: Comparative Analysis. *Молодий Вчений*. 2022. Вип. 7(107). P. 66-70.
5. Springsteen, B. *Born in the U.S.A.* Retrieved from: URL: <https://songmeanings.com/songs/view/8013/> (last accessed: 30.09.2023)

Івахова Анна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

науковий керівник: Мельник Т. М, к. філол. наук, доцент

ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІСТЬ ЯК РИСА АНГЛІЙСЬКОГО ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОГО РОМАНУ

Інтертекстуальність (від французького *intertextualité*, англійського *intertextuality*) – термін на означення різноманітних зв’язків будь-якого тексту з

іншими текстами літератури й – ширше – сучасної культури, попередньої або наступної епох. Поняття інтертекстуальності характеризує художній текст як інтегроване в культурний досвід людства явище, продукт безупинної інтеріоризації цього досвіду. Більшість дослідників акцентує увагу на двоспрямованості явища інтертекстуальності, яка реалізує себе, по-перше, як авторський підхід до створення художніх текстів (що полягає не тільки в засвоєнні, а й у запереченні літературного й – ширше – культурного досвіду) і, по-друге, як читацька установка на реценцію тексту з урахуванням тих багатовимірних зв'язків з літературним і культурним середовищем, у яких цей текст перебуває.

Оскільки актуалізація будь-якого набору культурних кодів при читанні твору можлива лише за умови високої ерудованості читача, наявності в нього знань про попередні тексти, до читача висувається вимога бути своєрідною «інтертекстуальною енциклопедією» [1, с. 8-10]. Постмодерна естетика, виходячи з цього, пропонує ряд категорій на означення цієї вимоги: «взірцевий читач» (У. Еко), «аристократичний читач» (Р. Барт), «архічитач» (М. Ріффатер), «уявний читач» (Е. Вулф) тощо.

Інтертекстуальність є обов'язковою ознакою естетики постмодернізму, оскільки одним з базових її концептів є неможливість створення принципово нового й визнання єдиною можливим новаторством перекомбінування елементів, уже наявних у попередньому художньому (або й позахудожньому) досвіді людства. Л. Деленбах і П. Ван ден Хевель пропонують звужене розуміння інтертекстуальності як взаємодії певних дискурсів усередині тексту: дискурс оповідача про дискурс персонажа, дискурс одного персонажа про дискурс іншого тощо [2].

Інтертекст – категорія, що характеризує іманентну присутність у будь-якому тексті безлічі інших текстів, окреслює текст як поле перетину різноманітних культурних кодів. Поняття інтертексту є похідним від поняття інтертекстуальності. За словами Р. Барта, «кожен текст є інтертекстом; інші тексти присутні в ньому на різних рівнях у більш або менш упізнаваних формах ... Уривки культурних кодів, формул, ритмічних структур, фрагменти соціальних ідіом тощо – всі вони поглинені текстом і перемішані в ньому, оскільки завжди до тексту й навколо нього існує мова ...» [2, с. 27].

Однією з жанрових модифікацій англійського роману є неовікторіанський роман, що своєю визначальною особливістю має інтертекстуальний діалог вікторіанської епохи з іншими епохами, зокрема, сучасною читачеві та авторів. Англійські автори, які створюють британський літературний постмодерністський дискурс, використовують різноманітні рівні організації тексту, форми міжтекстової взаємодії і типи текстових включень, завдяки чому виникає особливий жанр: багаторівневий металітературний, інтелектуальний роман – інтертекст. Суто британським феноменом його робить особлива увага до вікторіанської доби як епохи становлення концепції «англійськості» – національної ідентичності, що постає важливим чинником і виразником авторських інтенцій.

Список використаної літератури

1. Баліна, К. Н. Проблеми вивчення літератури постмодернізму. *Зарубіжна література*. 2008. Вип. 5. С. 8-10.
2. Гребенюк, Т. В. *Художня культура українського постмодернізму (на матеріалі сучасної прози)*. 2007. 136 с.

Ищук Анна

*Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського*

науковий керівник: Фальштинська Ю.В., к. пед. наук, ст. викладач

РІЗНОМАНІТНІСТЬ ЖАНРІВ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ І ЇХ ВПЛИВ НА ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Вивчення англійської мови стає надзвичайно важливим для старшокласників в умовах глобалізації та інтернаціоналізації. Сучасний світ поставив перед ними вимогу не лише володіти високим рівнем мовлення, але й мати відповідну лексичну компетентність. Ключовим аспектом комунікативної майстерності є вміння не тільки розуміти слова і вирази, але й правильно використовувати їх у різних ситуаціях. Однією з важливих складових процесу набуття іншомовної лексичної компетентності є використання відеоматеріалів під час уроків англійської мови.

Вивчення іноземних мов у сучасному освітньому середовищі ставить перед вчителями та учнями нові завдання та вимоги. Викладання англійської мови в старших класах потребує не лише ефективних методів та підходів, але й використання сучасних засобів, які можуть зробити процес навчання більш цікавим та продуктивним. Відеоматеріали стають дедалі важливішим ресурсом, який допомагає досягти цієї мети.

Вміння правильно використовувати та розуміти слова та вирази в англійській мові стає ключовим фактором для успішного спілкування, навчання та кар'єрного зростання. Однак викладання і вивчення лексики може бути викликом як для вчителів, так і для учнів.

У зарубіжній літературі Й. Гебхард пропонує наступну класифікацію відео, серед яких виділяють автентичні відео та відео, створені для навчання англійської мови. Автентичні відео поділяються на: рекламу; художні та документальні фільми; телепередачі; мультфільми; кліпи; новини [2, с. 23].

Дж. Хармер виділяє чотири основні типи відео, які можуть бути використані у навчанні англійської мови. По-перше, це спеціально розроблені навчальні відеоматеріали, що входять до складу сучасних навчально-методичних комплексів. Друга категорія – це відеоматеріали, які включають в себе цілий ряд відео, які можна купити або взяти напрокат. Серед них художні фільми, гумористичні шоу, документальні фільми про диких тварин, освітні